

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze

II Wydział Karny
ul. Adama Mickiewicza 21
58-500 Jelenia Góra

tel. 756712700, POI 756712830 fax 756712701

Punkt Obsługi Interesanta: 075 67 12 830

Jelenia Góra, dnia 05-01-2021 r.

AK

Sygnatura akt II K 900/19

(w odpowiedzi należy podać datę i sygn. akt)

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19
58-506 JELENIA GÓRA

dot. (PR 1 Ds 535.2019)

Termin: 10-02-2021 r. godz. 10:00

WEZWANIE

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze II Wydział Karny wzywa Pana do obowiązkowego stawiennictwa w charakterze oskarżonego na rozprawę główną, która odbędzie się dnia 10-02-2021 r. o godz. 10:00 w Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze przy ul. Adama Mickiewicza 21 w sali nr 126 w sprawie własnej.

Sekretarz

Dagmara Nowicka - Bemś

Pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działań administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

Punkt Obsługi Interesanta:	Czytelnia akt:	Kasa:
Telefon 075-67-12-830 Poniedziałek 8:00 - 18:00 Wtorek- Piątek 8:00 - 15:00	Telefon 075-67-12-832 Poniedziałek - Piątek 8:00 - 15:00	Poniedziałek - Piątek 9:00 - 14:00 W ostatni dzień roboczy każdego miesiąca od 09:00 do 13:30
Konto dochodów budżetowych (opłaty od pozwów, wniosków, wnioskodawca itp.): 46 1010 1674 0019 6422 3100 0000	Konto zaliczek sądowych (zaliczki na biegłych): 83 1010 1674 0019 6413 9800 0000	Konto depozytów sądowych: 34 1130 1017 0021 1001 7590 0004

Uprzejmie informujemy, że w Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze działa Punkt Obsługi Interesanta (znajdujący się na parterze budynku przy ul. Mickiewicza 21), który udziela wszelkich informacji.

W razie wątpliwości bądź dodatkowych pytań prosimy o odwiedzenie strony internetowej www.jelenia-gora.sr.gov.pl lub telefoniczny kontakt z Punktem Obsługi Interesanta tel. 75-67-12-830.

POUCZENIE OSKARŻONEGO O UPRAWNIENIACH I OBOWIĄZKACH PODCZAS ROZPRAWY GŁÓWNEJ W POSTĘPOWANIU ZWYCZAJNYM, PRZY JEDNOCZESNYM DORĘCZENIU ODPISU AKTU OSKARŻENIA

Oskarżonemu przysługują wymienione poniżej uprawnienia i obowiązki:

1. Prawo do składania wyjaśnień, odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na poszczególne pytania, bez konieczności podania przyczyny odmowy (art. 175 § 1)²⁾. Jeżeli oskarżony odmawia wyjaśnień lub wyjaśnia odmiennie niż poprzednio albo oświadcza, że pewnych okoliczności nie pamięta, ~~wolno~~ wolno na rozprawie odczytywać tylko w odpowiednim zakresie ~~protokoły~~ protokoły jego wyjaśnień złożonych poprzednio w charakterze oskarżonego w tej lub innej sprawie w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę (art. 389 § 1).
2. Prawo udziału w rozprawie, jeśli sąd nie uzna obecności oskarżonego za obowiązkową. W sprawach o zbrodnie obowiązkowa jest obecność oskarżonego podczas przedstawienia zarzutów oskarżenia, odpowiedzi na akt oskarżenia, jeśli została wniesiona, pouczenia o prawach i obowiązkach oraz zapytania czy oskarżony przyznaje się do zarzucanego mu czynu. Przewodniczący może wydać zarządzenie w celu uniemożliwienia oskarżonemu wydalenia się z sądu przed zakończeniem rozprawy (art. 374). Rozprawa nie zostanie przeprowadzona, jeżeli oskarżony nie stawia się i nie będzie dowodu, że został o niej powiadomiony, oraz jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że niestawiennictwo wynikało z powodu przeszkód żywiołowych lub innych wyjątkowych przyczyn. Rozprawa może nie zostać przeprowadzona także wtedy, gdy oskarżony usprawiedliwi należycie niestawiennictwo i wniesie o nieprzeprowadzenie czynności bez swojej obecności (art. 117 § 2). Usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa lub który wniósł o dopuszczenie do czynności, będąc uprawnionym do wzięcia w niej udziału, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie, wystawionego przez lekarza sądowego (art. 117 § 2a). W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa oskarżonego, którego obecność jest obowiązkowa, zarządzone zostanie jego natychmiastowe zatrzymanie i doprowadzenie (art. 382). Niestawiennictwo oskarżonego, który został należycie zawiadomiony o czynności procesowej, niezależnie od jego przyczyny, nie stoi na przeszkodzie przeprowadzeniu tej czynności, jeżeli stawiał się jego obrońca, o ile udział oskarżonego nie był obowiązkowy (art. 117 § 3a).
3. Prawo do obrony, w tym do korzystania z pomocy obrońcy. Oskarżony może sam ustanowić obrońcę, a gdy jest pozbawiony wolności – obrońcę dla oskarżonego może ustanowić inna osoba. Oskarżony, który nie wybrał obrońcy może żądać, aby mu wyznaczono obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykáže, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. W zależności od wyniku procesu, oskarżony może zostać obciążony kosztami wyznaczenia obrońcy z urzędu. ~~***~~Oskarżony, który nie ma obrońcy z wyboru dostanie obowiązkowo obrońcę z urzędu jeżeli: nie ukończył 18 lat; jest głuchy, niemy lub niewidomy; zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona; zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny. Oskarżony musi mieć obrońcę również wtedy, gdy sąd uzna to za niezbędne ze względu na inne okoliczności utrudniające obronę oraz w postępowaniu przed sądem okręgowym ~~jako sądem pierwszej instancji~~, jeżeli zarzucono jemu zbrodnię (art. 6, art. 78 § 1 zd. pierwsze, art. 79 § 1 i § 2, art. 80 zd. pierwsze, art. 83 § 1, art. 338 § 1a) ~~lub jest pozbawiony wolności~~.
4. Prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli nie zna wystarczająco języka polskiego (art. 72 § 1).§ 2. Za zgodą obecnych stron, a w wypadku szczególnie obszernego uzasadnienia aktu oskarżenia bez ich zgody, można poprzestać na przedstawieniu podstaw oskarżenia.
5. Prawo do wniesienia pisemnej odpowiedzi na akt oskarżenia. Prawo to przysługuje oskarżonemu w terminie 7 dni od doręczenia aktu oskarżenia (art. 338 § 2).
6. Prawo do złożenia wniosku o doprowadzenie na rozprawę, jeśli oskarżony jest pozbawiony wolności, a jego obecność na rozprawie nie jest obowiązkowa. Wniosek powinien być złożony w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia (art. 353 § 3).
7. Prawo do wzięcia udziału w posiedzeniu w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania, jak również do wyrażenia sprzeciwu wobec wydania wyroku warunkowo umarzającego postępowanie na posiedzeniu (art. 341 § 1 i 2).
8. Prawo do wzięcia udziału w posiedzeniu w przedmiocie rozpoznania wniosku oskarżyciela o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy oraz do wyrażenia sprzeciwu wobec wydania takiego wyroku (art. 335 i art. 343 § 5).
9. Prawo do złożenia wniosku o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego lub wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu. Oskarżony może skorzystać z tego prawa przed doręczeniem zawiadomienia o terminie rozprawy (art. 338a).
10. Prawo do złożenia wniosku o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego lub wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu. Sąd może uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwia się temu prokurator, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczony o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku. Sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku oskarżonego od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany. Wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku

lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego lub wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu może zostać złożony do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych (art. 387 § 1 zd. pierwsze i drugie, § 2 i § 3).

11. Prawo do złożenia wniosku o skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego w celu pogodzenia się z pokrzywdzonym. Udział w postępowaniu mediacyjnym jest dobrowolny (art. 23a § 1 i § 4 zd. pierwsze). Pozytywne wyniki przeprowadzonej mediacji są brane pod uwagę przez sąd przy wymiarze kary (art. 53 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, z późn. zm.).
12. Prawo dostępu do akt sprawy, do sporządzania odpisów i kopii (art. 156).
13. Jeżeli przewodniczący, zarządzając przerwę, oznaczy jednocześnie czas i miejsce dalszego ciągu rozprawy, osoby obecne na rozprawie przerwanej, których obecność była obowiązkowa, są obowiązane stawić się w nowym terminie bez wezwania. Osoby uprawnione do stawiennictwa nie muszą być zawiadamiane o nowym terminie, nawet jeśli nie uczestniczyły w rozprawie przerwanej (art. 402 § 1).
14. Prawo do złożenia w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku strona, podmiot określony w art. 416 wyroku wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. We wniosku należy wskazać czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie zarzucono bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych skutkach prawnych czynu. Dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i - pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok - nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku biegnie od daty doręczenia mu wyroku. Wniosek złożony przez osobę nieuprawnioną, po terminie lub w razie nieuzupełnienia braków w terminie ~~nie zostanie przyjęty~~ (art. 422 § 1-3).

Postępowanie karne może być prowadzone bez udziału oskarżonego, którego obecność jest obowiązkowa, gdy oskarżony:

- 1) ze swej winy jest niezdolny do udziału w rozprawie lub w posiedzeniu; nie jest przeszkodą w prowadzeniu postępowania niezłożenie dotychczas wyjaśnień przez oskarżonego; przed wydaniem postanowienia w tym przedmiocie, sąd zapozna się ze świadectwem lekarza, który stwierdził stan takiej niezdolności, lub przesłucha go w charakterze biegłego. Stan powodujący niezdolność oskarżonego do udziału w rozprawie może zostać stwierdzony także na podstawie badania niepołączonego z naruszeniem integralności ciała, przeprowadzonego za pomocą stosownego urządzenia (art. 377 § 1 i § 2);
- 2) prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy oświadcza, że nie weźmie udziału w rozprawie, uniemożliwienia doprowadzenia na rozprawę albo zawiadomiony osobiście o rozprawie nie stawia się na rozprawie bez usprawiedliwienia; sąd może jednak zarządzić w tym przypadku zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego (art. 377 § 3);
- 3) złożył już wyjaśnienia i opuścił salę rozprawy bez zezwolenia przewodniczącego, o ile sąd nie uznał jego obecności za obowiązkową oraz nie zarządził zatrzymania i przymusowego doprowadzenia (art. 376 § 1 zd. pierwsze i drugie);
- 4) zawiadomiony o terminie rozprawy odroczonej lub przerwanej nie stawiał się na tę rozprawę bez usprawiedliwienia, o ile sąd nie uznał jego obecności za obowiązkową oraz nie zarządził zatrzymania i przymusowego doprowadzenia (art. 376 § 2).

Jeżeli na rozprawę odroczoną lub przerwaną nie stawiał się współoskarżony, który usprawiedliwił swoje niestawiennictwo, sąd może prowadzić rozprawę w zakresie niedotyczącym bezpośrednio nieobecnego oskarżonego, jeżeli nie ograniczy to jego prawa do obrony (art. 376 § 3).

Oskarżony, który nie złożył jeszcze wyjaśnień przed sądem, może zostać przesłuchany przez wyznaczonego sędziego lub sąd, w którego okręgu przebywa, jeżeli nie stawiał się on z powodu przeszkód zbyt trudnych do usunięcia; sąd może również uznać za wystarczające odczytanie poprzednio złożonych wyjaśnień przez oskarżonego. Przesłuchania oskarżonego można dokonać z wykorzystaniem wideokonferencji (art. 377 § 4).

Jeżeli oskarżony nie stawiał się na rozprawę, będąc zawiadomiony o jej terminie, sąd, w szczególności uzasadnionych wypadkach, może przeprowadzić postępowanie dowodowe podczas jego nieobecności, chociażby usprawiedliwił należycie niestawiennictwo, a w szczególności przesłuchać świadków, którzy stawili się na rozprawę, nawet jeżeli oskarżony nie złożył jeszcze wyjaśnień. Oskarżony zostanie wówczas zawiadomiony o nowym terminie rozprawy, jeżeli termin ten nie był mu znany. Jeżeli sąd przeprowadził postępowanie dowodowe podczas nieobecności oskarżonego, oskarżony może najpóźniej na kolejnym terminie rozprawy, o którym był należycie zawiadomiony przy jednoczesnym braku procesowych przeszkód do jego stawiennictwa, złożyć wniosek o uzupełniające przeprowadzenie dowodu przeprowadzonego podczas jego nieobecności. Prawo do złożenia wniosku nie przysługuje, jeżeli okaże się, że nieobecność oskarżonego na terminie rozprawy, na którym przeprowadzono postępowanie dowodowe była nieusprawiedliwiona. W razie niezłożenia wniosku w terminie, prawo do jego złożenia wygasa i w dalszym postępowaniu nie jest dopuszczalne podnoszenie zarzutu naruszenia gwarancji procesowych, w szczególności prawa do obrony, wskutek przeprowadzenia tego dowodu podczas nieobecności oskarżonego lub obrońcy. We wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu oskarżony ma obowiązek wykazać, że sposób przeprowadzenia dowodu podczas jego nieobecności naruszał gwarancje procesowe, w szczególności prawo do obrony. W razie uwzględnienia wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu sąd przeprowadza dowód uzupełniająco, jedynie w zakresie, w którym wykazano naruszenie gwarancji procesowych, w szczególności prawa do obrony (art. 378a).

Oskarżony nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności ani obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść (art. 74 § 1). Jest jednak obowiązany poddać się:

- 1) oględzinom ciała i badaniom niepołączonym z naruszeniem ciała, pobraniu odcisków palców, fotografowaniu oraz okazaniu innym osobom (art. 74 § 2 pkt 1);
- 2) badaniom psychologicznym i psychiatrycznym oraz badaniom połączonym z dokonaniem zabiegów na ciele, z wyjątkiem chirurgicznych, pod warunkiem że nie zagraża to zdrowiu, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne (zwłaszcza pobranie krwi, włosów lub wydzielin organizmu, np. śliny); badania powinny być przeprowadzone przez uprawnionego do tego pracownika służby zdrowia (art. 74 § 2 pkt 2);
- 3) pobraniu przez policjanta wymazu ze śluzówki policzków, o ile jest to konieczne i nie zagraża zdrowiu (art. 74 § 2 pkt 3).

Niespełnienie tych obowiązków może prowadzić do zatrzymania i przymusowego doprowadzenia oskarżonego, jak również skutkować zastosowaniem wobec niego w niezbędnym zakresie siły fizycznej lub środków technicznych służących obezwładnieniu (art. 74 § 3a).

Oskarżony obowiązany jest również:

1) stawić się na każde wezwanie i zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca swego zamieszkania lub pobytu trwającego dłużej niż 7 dni, w tym także z powodu pozbawienia wolności w innej sprawie; w wypadku niestawiennictwa oskarżony może być zatrzymany i sprowadzony przymusowo (art. 75 § 1 i § 2);

2) wskazać adres, na który kierowana będzie korespondencja, w tym może to być adres skrytki pocztowej (art. 132 § 1 i § 2); w przeciwnym wypadku czynność lub rozprawa zostanie przeprowadzona pod nieobecność oskarżonego; niewskazanie adresu może również uniemożliwić złożenie wniosku, zażalenia lub apelacji z powodu upływu terminów (art. 133 § 2);

3) wskazać adresata dla doręczeń w kraju lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, kiedy nie przebywa w kraju lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej; w przeciwnym wypadku pismo wysłane na ostatnio znany adres w kraju lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej zostanie uznane za skutecznie doręczone, a czynność lub rozprawa zostanie przeprowadzona pod nieobecność oskarżonego; niewskazanie adresu może również uniemożliwić złożenie wniosku, zażalenia lub apelacji z powodu upływu terminów (art. 138);

4) podać nowy adres w wypadku zmiany miejsca zamieszkania lub pobytu, w tym także z powodu pozbawienia wolności w innej sprawie; w przeciwnym wypadku pismo wysłane do dotychczasowy adres zostanie uznane za skutecznie doręczone, a czynność lub rozprawa zostanie przeprowadzona pod nieobecność oskarżonego; niewskazanie adresu może również uniemożliwić złożenie wniosku, zażalenia lub apelacji z powodu upływu terminów; dotyczy to także oskarżonego, który zgłosił wniosek o dokonywanie doręczeń na adres oznaczonej skrytki pocztowej i nie zawiadomił organu o zmianie tego adresu lub zaprzestaniu korzystania z niego (art. 139).

Ogłoszenie zarządzenia o wyznaczeniu terminów rozprawy ma skutek równoznaczny z wezwaniem obecnych uczestników postępowania do udziału w rozprawie albo zawiadomieniem o jej terminach (art. 349 § 8).

W razie zarzucenia oskarżonemu popełnienia przestępstwa, za które lub w związku z którym można orzec grzywnę, świadczenie pieniężne, przepadek, środek kompensacyjny, zwrot pokrzywdzonemu lub innemu uprawnionemu podmiotowi korzyści majątkowej, jaką sprawca osiągnął z popełnionego przestępstwa, albo jej równowartości, może z urzędu nastąpić zabezpieczenie wykonania tego orzeczenia na mieniu oskarżonego lub innych podmiotów wskazanych w przepisach prawa, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że bez takiego zabezpieczenia wykonanie orzeczenia będzie niemożliwe albo znacznie utrudnione. Z tych samych powodów, na mieniu oskarżonego może także nastąpić z urzędu zabezpieczenie wykonania orzeczenia o kosztach sądowych (art. 291 § 1-3).

Niestawiennictwo stron, ich obrońców i pełnomocników nie stoi na przeszkodzie ogłoszeniu wyroku (art. 419 § 1).

Wyrok doręcza się podmiotom uprawnionym do wniesienia środka odwoławczego zaskarżenia, jeżeli ustawa tak stanowi. Postanowienie albo zarządzenie wydane poza rozprawą, od którego przysługuje środek odwoławczy zaskarżenia, doręcza się podmiotom uprawnionym do wniesienia tego środka, a postanowienie kończące postępowanie jego stronom, chyba że byli obecni przy ogłoszeniu postanowienia albo zarządzenia. Stronom doręcza się również postanowienie wraz z uzasadnieniem w wypadku, gdy sporządzenie uzasadnienia było w sprawie zawiłej lub z innych ważnych przyczyn odroczone (art. 100 § 3 i § 4).

Podstawą apelacji od wyroku wydanego w trybie konsensualnym nie może być zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka (art. 447 § 5).

1) należy wybrać właściwy zwrot;

2) jeżeli nie wskazano innej podstawy prawnej, przepisy w nawiasach oznaczają odpowiednie artykuły ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987, z późn. zm.).